KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 571/2009

af 30. juni 2009

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]), særlig artikel 85 og artikel 95a, stk. 3, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 2236/2003 af 23. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse ([2]) er flere gange blevet ændret på væsentlige punkter ([3]). Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) De nye ændringer er nødvendige, fordi der er foretaget ændringer i forordning (EF) nr. 1234/2007, og på grund af vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 ([4]).

(3) For at modtage EF-støtte under kvoteordningen i forordning (EF) nr. 1234/2007 skal virksomheder, der producerer kartoffelstivelse, indgå dyrkningskontrakter med kartoffelproducenterne.

(4) Det bør fastsættes, hvilke forhold der skal omfattes af en dyrkningskontrakt mellem en stivelsesproducerende virksomhed og en producent for at undgå, at der indgås kontrakter, som overstiger virksomhedens delkvote. De stivelsesproducerende virksomheder bør have forbud mod at acceptere levering af kartofler, som ikke er omfattet af en dyrkningskontrakt, da dette ville bringe kvoteordningens effektivitet og kravet om, at den minimumspris, der er omhandlet i artikel 95a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007, skal betales for alle kartofler bestemt til stivelsesproduktion, i fare. Såfremt vejrforholdene i de områder, der er omfattet af en dyrkningskontrakt, imidlertid fører til produktion af en større mængde kartofler eller af kartofler med et højere stivelsesindhold end oprindeligt fastsat, bør det dog være muligt for en stivelsesproducerende virksomhed at acceptere sådanne kartofler, forudsat at den betaler minimumsprisen.

(5) Kartofler med et stivelsesindhold på under 13 % kan ikke betragtes som kartofler beregnet til fremstilling af kartoffelstivelse. Kartofler med et stivelsesindhold på under 13 % bør ikke accepteres af de stivelsesproducerende virksomheder. Såfremt vejrforholdene medfører et lavere stivelsesindhold, bør Kommissionen på en medlemsstats anmodning kunne godkende, at der accepteres kartofler med et stivelsesindhold på under 13 %.

(6) Der bør indføres kontrolforanstaltninger for at sikre, at der kun betales præmie for stivelse, der er produceret i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser. For at beskytte producenterne af kartofler til stivelsesproduktion bør den minimumspris, der er fastsat i artikel 95a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007, betales for alle kartofler. Der bør derfor fastsættes sanktioner, hvis minimumsprisen ikke betales, eller hvis de stivelsesproducerende virksomheder accepterer kartofler, der ikke er omfattet af en dyrkningskontrakt.

(7) Det er nødvendigt med regler for at sikre, at kartoffelstivelse, der produceres ud over en virksomheds delkvote, eksporteres uden eksportrestitution som krævet i artikel 84a, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1234/2007. Der bør anvendes sanktioner, hvis dette ikke er tilfældet.

(8) Det bør fastsættes, hvad der skal ske med delkvoterne for stivelsesproducerende virksomheder, der bliver sammenlagt, skifter ejer eller ophører med deres aktiviteter.

(9) Medlemsstaterne og Kommissionen bør kunne føre kontrol med, hvordan kvoteordningen fungerer. Det bør derfor fastsættes, hvilke oplysninger de stivelsesproducerende virksomheder skal give medlemsstaten, og hvilke oplysninger medlemsstaten skal give Kommissionen.

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 339 af 24.12.2003, s. 45.
([3]) Se bilag II.
([4]) EUT L 30 af 31.10.2009, s. 16.

(10) Ifølge del I i bilag I til forordning (EF) nr. 1234/2007 er kartoffelstivelse et produkt, som er omfattet af reglerne for korn. Derfor er produktionsåret for korn og kartoffelstivelse det samme. Ifølge artikel 204, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1234/2007 anvendes del II, afsnit I, kapitel III, afdeling IIIa, i nævnte forordning indtil udgangen af produktionsåret 2011/12 for kartoffelstivelse. Derfor bør nærværende forordning anvendes indtil da.

(11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

DEFINITIONER — KVOTEORDNING

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) »kvote«: den kvote, der for hver medlemsstat er fastsat i artikel 84a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og i forordningens bilag Xa

b) »delkvote«: den del af kvoten, medlemsstaten tildeler en stivelsesproducerende virksomhed

c) »stivelsesproducerende virksomhed«: en fysisk eller juridisk person, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, og som har modtaget den delkvote og præmie, der er nævnt i artikel 95a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007

d) »producent«: en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne personer, der til en stivelsesproducerende virksomhed leverer kartofler, der er produceret af vedkommende selv eller af medlemmerne, i eget navn og for egen regning i henhold til en dyrkningskontrakt, der er indgået af vedkommende selv eller i vedkommendes navn

e) »dyrkningskontrakt«: en kontrakt indgået mellem en producent eller en producentsammenslutning og en stivelsesproducerende virksomhed

f) »kartofler«: kartofler til fremstilling af kartoffelstivelse, hvis stivelsesindhold er på mindst 13 %, jf. artikel 77 i forordning (EF) nr. 73/2009

g) »uforarbejdet stivelse«: stivelse henhørende under KN-kode 1108 13 00, som ikke har været underkastet nogen forarbejdning

h) »sammenlægning af stivelsesproducerende virksomheder«: sammenslutning af to eller flere stivelsesproducerende virksomheder til én virksomhed

i) »afhændelse af en stivelsesproducerende virksomhed«: overdragelse eller overtagelse af formuegoderne i en virksomhed, som har fået tildelt en delkvote, til fordel for en eller flere stivelsesproducerende virksomheder

j) »afhændelse af en stivelsesfabrik«: overdragelse af ejendomsretten til en teknisk enhed, der omfatter alle de til fremstilling af stivelse nødvendige installationer, til en eller flere stivelsesproducerende virksomheder, som helt eller delvis overtager den overdragende virksomheds produktion

k) »bortforpagtning af en fabrik«: udlejning af en teknisk enhed, der omfatter alle de til fremstilling af stivelse nødvendige installationer, med henblik på drift deraf, ved en kontrakt, indgået for et tidsrum af mindst tre på hinanden følgende produktionsår med en stivelsesproducerende virksomhed, der er etableret i samme medlemsstat som den, hvor den pågældende fabrik er beliggende, såfremt den stivelsesproducerende virksomhed, der lejer nævnte fabrik, efter at lejeforholdet har fået virkning for så vidt angår hele dens produktion, kan betragtes som én enkelt stivelsesproducerende virksomhed

l) »støtte til stivelseskartofler«: støtte til landbrugere, som producerer kartofler til fremstilling af kartoffelstivelse, jf. artikel 77 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Artikel 2

Hvis artikel 84a, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1234/2007 finder anvendelse, tilpasses de tildelte delkvoter tilsvarende i begyndelsen af det produktionsår, der følger efter overskridelsen.

KAPITEL II

PRIS- OG BETALINGSORDNING

Artikel 3

1. Der indgås en dyrkningskontrakt for hvert produktionsår. Denne kontrakt skal forsynes med et identifikationsnummer og mindst indeholde følgende oplysninger:

a) producentens eller producentsammenslutningens navn og adresse

b) den stivelsesproducerende virksomheds navn og adresse

c) det dyrkede areal, i ha med to decimaler, identificeret i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 [1] vedrørende det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)

d) den mængde kartofler i tons, der forventes høstet på dette areal og leveret til den stivelsesproducerende virksomhed

e) kartoflernes forventede gennemsnitlige stivelsesindhold på grundlag af det gennemsnitlige stivelsesindhold i de kartofler, producenten har leveret til den stivelsesproducerende virksomhed i de tre sidste produktionsår eller, hvis denne oplysning ikke foreligger, på grundlag af gennemsnitsindholdet i produktionsområdet

f) tilsagn fra den stivelsesproducerende virksomhed om at betale producenten den minimumspris, der er nævnt i artikel 95a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007.

2. Før produktionsårets begyndelse skal hver stivelsesproducerende virksomhed inden for en frist, som medlemsstaten fastsætter før produktionsårets begyndelse med henblik på den nødvendige kontrol, sende myndighederne en oversigt over kontrakterne, hvori der for hver kontrakt foruden identifikationsnummeret oplyses producentens navn og adresse, det dyrkede areal og den mængde, der er indgået kontrakt for, udtrykt som stivelsesækvivalent.

3. Summen udtrykt som stivelsesækvivalent af de mængder, der er fastsat i dyrkningskontrakterne, må ikke overstige den delkvote, der er fastsat for den pågældende stivelsesproducerende virksomhed.

4. Overstiger den mængde, der faktisk er produceret i henhold til dyrkningskontrakten, udtrykt som stivelsesækvivalent, den mængde, der er fastsat i kontrakten, kan den stivelsesproducerende virksomhed vælge at få denne mængde leveret på betingelse af, at den minimumspris, der er nævnt i artikel 95a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007, betales for denne mængde.

5. En stivelsesproducerende virksomhed må ikke modtage leverancer af kartofler, der ikke er omfattet af en dyrkningskontrakt.

Artikel 4

1. Kartoflerne skal enten leveres til de stivelsesproducerende virksomheder selv eller til deres modtagelsessteder.

2. Bestemmelsen af kartoflernes vægt og stivelsesindhold, jf. artikel 5 og 6, sker på leveringstidspunktet under opsyn af en kontrollør, som medlemsstaten har godkendt.

Artikel 5

1. Kartoflernes bruttovægt bestemmes, hvis anvendelsen af en af de metoder, der er nævnt i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2235/2003 [2], gør denne foranstaltning nødvendig, for hver ladning på leveringstidspunktet ved sammenlignende vejning af det læssede og det tomme transportmiddel.

2. Kartoflernes nettovægt bestemmes efter en af de metoder, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 2235/2003.

3. Accepterede partier skal have et stivelsesindhold på mindst 13 %.

De stivelsesproducerende virksomheder kan dog acceptere partier med et stivelsesindhold på under 13 %, hvis den stivelsesmængde, der kan produceres af disse kartofler, ikke overstiger 1 % af delkvoten. I dette tilfælde er den minimumspris, der skal betales, den, som gælder for et stivelsesindhold på 13 %.

Artikel 6

Kartoflernes stivelsesindhold bestemmes på grundlag af vægten under vand af 5 050 g leverede kartofler.

Vandet skal være rent og uden tilsætningsstoffer, og dets temperatur skal være under 18 °C.

Artikel 7

1. Præmien til de stivelsesproducerende virksomheder ydes for stivelse fremstillet af kartofler af sund og sædvanlig handelskvalitet på grundlag af de anvendte kartoffelmængder og kartoflernes stivelsesindhold, jf. satserne i bilag II til forordning (EF) nr. 2235/2003, inden for grænserne af den stivelsesmængde, der svarer til deres delkvote. Der ydes hverken præmie for stivelse fremstillet af kartofler, der ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller for stivelse fremstillet af kartofler med et stivelsesindhold på under 13 %, jf. dog artikel 5, stk. 3, andet afsnit.

Beregnes kartoflernes stivelsesindhold ved hjælp af Reimanns eller Parows vægt, og svarer det til en værdi, som står på to eller tre linjer i anden kolonne i bilag II til forordning (EF) nr. 2235/2003, anvendes de værdier, der er anført i anden eller tredje linje.

[1] EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18.

[2] EUT L 339 af 24.12.2003, s. 36.

2. Indeholder de leverede partier mindst 25 % kartofler, der kan passere gennem et sold med kvadratiske masker med en sidelængde på 28 mm, i det følgende benævnt »mindstekartofler«, nedsættes den nettovægt, som lægges til grund ved bestemmelsen af den minimumspris, som den stivelsesproducerende virksomhed skal betale, således:

% mindstekartofler	% nedsættelse
25 til 30 %	10 %
31 til 40 %	15 %
41 til 50 %	20 %

Indeholder partierne over 50 % mindstekartofler, handles disse partier frit, og der betales ingen præmie herfor.

Procentdelen af mindstekartofler bestemmes samtidig med nettovægten.

3. Kontrollen af, at de stivelsesproducerende virksomheder ikke overskrider deres delkvote, sker på grundlag af mængden af anvendte kartofler og deres stivelsesindhold i overensstemmelse med satserne i bilag II til forordning (EF) nr. 2235/2003.

Artikel 8

1. Der udarbejdes et modtagelsesbevis under den stivelsesproducerende virksomheds, den godkendte kontrollørs og leverandørens fælles ansvar. Den stivelsesproducerende virksomhed udsteder en genpart til producenten og beholder originalen med henblik på eventuel forelæggelse for det organ, der skal føre kontrol med præmierne.

2. Modtagelsesbeviset skal mindst indeholde følgende oplysninger, hvis disse følger af de foranstaltninger, som foretages i henhold til artikel 4 til 7:

a) leveringsdato

b) leveringsnummer

c) dyrkningskontraktens nummer

d) producentens navn og adresse

e) transportmidlets vægt ved dets ankomst til den stivelsesproducerende virksomhed eller dens modtagelsessted

f) transportmidlets vægt efter aflæsning og udtømning af tilbageblevne jord

g) leverancens bruttovægt

h) procentuelt fradrag i leverancens bruttovægt for fremmede bestanddele og det vand, der er absorberet under vaskningen

i) fradrag af vægten af fremmede bestanddele fra leverancens bruttovægt

j) procentdel af mindstekartofler

k) leverancens samlede nettovægt (bruttovægten minus fradrag, herunder nedsættelsen for mindstekartofler)

l) stivelsesindhold, udtrykt i procent eller vægt under vand

m) den enhedspris, der skal betales.

Artikel 9

Den stivelsesproducerende virksomhed udfærdiger for hver producent en betalingskupon med følgende oplysninger:

a) den stivelsesproducerende virksomheds navn

b) kartoffelproducentens navn og adresse

c) dyrkningskontraktens nummer

d) modtagelsesbevisernes dato og nummer

e) hver leverances nettovægt efter eventuelle fradrag som omhandlet i artikel 8, stk. 2

f) enhedspris pr. leverance

g) det samlede beløb, producenten har til gode

h) beløb udbetalt til producenten og udbetalingstidspunktet

i) stivelsesproducentens underskrift og stempel.

KAPITEL III

BETALINGER — SANKTIONER

Artikel 10

1. Den præmie, der er nævnt i artikel 95a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007, udbetales, hvis den stivelsesproducerende virksomhed fremlægger bevis for, at følgende betingelser er overholdt:

a) stivelsen er produceret i det pågældende produktionsår

b) den pris frit fabrik, producenterne har fået udbetalt for hele den kartoffelmængde produceret i EU, der er anvendt til stivelsesproduktion, er ikke lavere end den pris, der er nævnt i artikel 95a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007

c) den pågældende stivelse er blevet fremstillet af kartofler, som er omfattet af de dyrkningskontrakter, som er nævnt i artikel 3.

2. Det bevis, der er nævnt i stk. 1, består i fremlæggelse af den betalingskupon, der er nævnt i artikel 9, samt enten producentens bekræftelse af betalingen eller et bevis fra det pengeinstitut, som har foretaget betalingen på den stivelsesproducerende virksomheds vegne, af hvilket det fremgår, at betalingen har fundet sted.

3. Præmien til de stivelsesproducerende virksomheder betales af den medlemsstat, på hvis område kartoffelstivelsen er produceret, senest fire måneder efter den dato, hvor det bevis, der er nævnt i stk. 1, er fremlagt.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne indfører en kontrolordning, for at det kan kontrolleres på stedet, om de processer, der giver ret til præmien, har fundet sted, og at den delkvote, hver stivelsesproducerende virksomhed har fået tildelt, ikke er blevet overskredet. Med henblik herpå skal kontrollørerne have adgang til de stivelsesproducerende virksomheders lagerregnskab og finansbogholderi og til produktions- og oplagringsstederne.

Kontrollen skal i hver produktionsperiode omfatte hele forarbejdningsprocessen for mindst 10 % af den mængde kartofler, der er leveret til den stivelsesproducerende virksomhed.

2. Medlemsstaten giver i givet fald hver stivelsesproducerende virksomhed meddelelse om de mængder stivelse, hvormed dens delkvote er overskredet.

3. Konstaterer det ansvarlige organ, at den stivelsesproducerende virksomhed ikke har overholdt kravet i artikel 10, stk. 1, litra b), mister den, undtagen i tilfælde af force majeure, helt eller delvis retten til præmie efter følgende regler:

a) hvis kravet ikke er blevet overholdt for en stivelsesmængde på under 20 % af den samlede mængde stivelse, som den stivelsesproducerende virksomhed har produceret, nedsættes præmien med fem gange den konstaterede procentsats

b) hvis procentsatsen er på 20 % eller derover, ydes der ingen præmie.

4. Konstateres det, at forbuddet i artikel 3, stk. 5, ikke er overholdt, nedsættes den præmie, der ydes for delkvoten, efter følgende regler:

a) hvis kontrollen viser, at den stivelsesproducerende virksomhed har accepteret en mængde udtrykt i stivelsesækvivalent på under 10 % af dens delkvote, nedsættes det samlede præmiebeløb, der skal betales til den stivelsesproducerende virksomhed for det pågældende produktionsår, med ti gange den konstaterede procentsats

b) hvis den mængde, der ikke er omfattet af dyrkningskontrakter, overskrider den grænse, der er nævnt i litra a), ydes der ingen præmie for det pågældende produktionsår; endvidere udbetales der ingen præmie til den stivelsesproducerende virksomhed for det følgende produktionsår.

5. Hvis den stivelse, der kan fremstilles af accepterede partier med et stivelsesindhold på under 13 %, i modstrid med artikel 5, stk. 3, andet afsnit:

a) overstiger 1 % af den stivelsesproducerende virksomheds delkvote, udbetales der ingen præmie for overskridelsen; desuden nedsættes præmien for delkvoten med ti gange overskridelsesprocenten

b) overstiger 11 % af den stivelsesproducerende virksomheds delkvote, udbetales der ingen præmie for det pågældende produktionsår; endvidere mister den stivelsesproducerende virksomhed retten til præmie for det følgende produktionsår.

6. Kontrol i henhold til denne artikel udelukker ikke, at de ansvarlige myndigheder kan føre anden kontrol.

Artikel 12

1. Eksport som omhandlet i artikel 84a, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1234/2007 anses for at have fundet sted, hvis:

a) det ansvarlige organ i produktionsmedlemsstaten har modtaget det bevis, der er nævnt i artikel 13, stk. 2, uanset hvilken medlemsstat stivelsen er blevet eksporteret fra

b) eksportmedlemsstaten har antaget den pågældende udførselsangivelse inden den 1. januar efter udløbet af det produktionsår, hvor stivelsen er fremstillet

c) den pågældende stivelse har forladt EF's toldområde senest 60 dage efter den 1. januar, jf. litra b)

d) produktet er blevet eksporteret uden restitution.

Bortset fra tilfælde af force majeure anses den pågældende mængde stivelse, der overstiger delkvoten, for at være afsat på det indre marked, hvis ikke samtlige betingelser i første afsnit er opfyldt.

2. I tilfælde af force majeure træffer det ansvarlige organ i den medlemsstat, på hvis område stivelsen er blevet fremstillet, de nødvendige foranstaltninger på baggrund af de omstændigheder, den pågældende har påberåbt sig.

Er stivelsen blevet eksporteret fra en anden medlemsstats område end den, hvor den er produceret, træffes disse foranstaltninger, efter at der om fornødent er indhentet udtalelse fra myndighederne i den pågældende medlemsstat.

3. Ved anvendelsen af denne forordning kan bestemmelserne i artikel 36 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 ([1]) ikke gøres gældende.

Artikel 13

1. Uanset artikel 12 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2003 ([2]) er sikkerhedsstillelsen for eksportlicenser på 23 EUR/t.

2. Beviset for, at den pågældende stivelsesproducerende virksomhed har opfyldt betingelserne i artikel 12, stk. 1, første afsnit, føres over for det ansvarlige organ i den medlemsstat, på hvis område stivelsen er fremstillet, inden den 1. april i det kalenderår, der følger efter udløbet af det produktionsår, hvor fremstillingen fandt sted.

3. Beviset føres ved fremlæggelse af:

a) en eksportlicens, som medlemsstatens ansvarlige organ, jf. stk. 2, har udstedt til den pågældende stivelsesproducerende virksomhed, og som uanset artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 388/2009 ([3]) skal indeholde en af angivelserne i bilag I.

b) de dokumenter, der er nævnt i artikel 31 og 32 i Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 ([4]), og som er nødvendige for at få sikkerhedsstillelsen frigivet

c) en erklæring fra den stivelsesproducerende virksomhed, hvori den attesterer, at den har fremstillet stivelsen.

4. Når uforarbejdet stivelse, der er fremstillet af en stivelsesproducerende virksomhed, med henblik på eksport oplagres i en silo, på et lager eller i en beholder uden for fabrikantens virksomhed i fremstillingsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat, hvor der også oplagres anden uforarbejdet stivelse fremstillet af andre stivelsesproducerende virksomheder eller af den pågældende stivelsesproducerende virksomhed, således at det ikke er muligt fysisk at skelne mellem de oplagrede produkter, skal hele den oplagrede mængde produkter anbringes under administrativt tilsyn, der frembyder samme garantier som toldtilsyn, indtil den udførselsangivelse, der er nævnt i artikel 12, stk. 1, litra b), antages, og anbringes under toldtilsyn, når den er antaget.

I det tilfælde, der er nævnt i første afsnit, udsteder myndighederne i den medlemsstat, hvor oplagringen har fundet sted, et bevis, hvis der sker udlagring, inden udførselsangivelsen antages, jf. artikel 12, stk. 1, litra b).

Sker udlagringen, efter at udførselsangivelsen er antaget, jf. artikel 12, stk. 1, litra b), udsteder toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor oplagringen har fundet sted, et bevis som omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 376/2008.

Det bevis, der er nævnt i andet og tredje afsnit, skal bekræfte, at det pågældende produkt eller den tilsvarende substitutionsmængde, jf. første afsnit, er blevet udlagret.

([1]) EUT L 102 af 17.4.1999, s. 11.
([2]) EUT L 189 af 29.7.2003, s. 12.
([3]) EUT L 118 af 13.5.2009, s. 72.
([4]) EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3.

Artikel 14

1. For de mængder, der betragtes som afsat på det indre marked, jf. artikel 12, stk. 1, andet afsnit, opkræver den pågældende medlemsstat et fast beløb, der for uforarbejdet stivelse eller afledte produkter, som er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 388/2009 eller omfattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 [1], beregnes pr. ton uforarbejdet stivelse, og som svarer til den toldsats i den fælles toldtarif, der gælder pr. ton stivelse henhørende under KN-kode 1108 13 00 i det produktionsår, hvor stivelsen eller de afledte produkter er fremstillet, forhøjet med 10 %.

2. Den pågældende medlemsstat meddeler inden den 1. maj, som følger efter den 1. januar, jf. artikel 12, stk. 1, litra b), de pågældende stivelsesproducerende virksomheder, hvor stort et beløb de i alt skal betale.

De pågældende stivelsesproducerende virksomheder skal betale dette samlede beløb senest den 20. maj samme år.

Artikel 15

1. Ved sammenlægning af stivelsesproducerende virksomheder tildeler medlemsstaten den herved opståede virksomhed en delkvote, som svarer til summen af de delkvoter, de pågældende stivelsesproducerende virksomheder havde fået tildelt før sammenlægningen.

Ved afhændelse af en stivelsesproducerende virksomhed tildeler medlemsstaten den overtagende virksomhed den overtagne virksomheds delkvote. Hvis der er tale om flere overtagende virksomheder, sker fordelingen i forhold til de produktionsmængder, som virksomhederne hver især har overtaget.

Ved afhændelse af en stivelsesfabrik nedsætter medlemsstaten delkvoten for den stivelsesproducerende virksomhed, der overdrager ejendomsretten til fabrikken, og forhøjer delkvoten for den eller de stivelsesproducerende virksomheder, der overtager den pågældende fabrik, med en tilsvarende mængde i forhold til de overtagne produktionsmængder.

2. Indstiller en stivelsesproducerende virksomhed eller en eller flere stivelsesfabrikker under en stivelsesproducerende virksomhed deres aktiviteter under andre vilkår end de i stk. 1 omhandlede, kan medlemsstaten tildele de delkvoter, der berøres af indstillingen, til en eller flere stivelsesproducerende virksomheder.

3. Ved bortforpagtning af en fabrik, der tilhører en stivelsesproducerende virksomhed, nedsætter medlemsstaten delkvoten for den virksomhed, der bortforpagter fabrikken, og tildeler den virksomhed, der forpagter fabrikken med henblik på stivelsesproduktion, en delkvote svarende til denne nedsættelse.

Hvis forpagtningsforholdet bringes til ophør inden udløbet af fristen i artikel 1, litra k), annullerer medlemsstaten den tilpasning af delkvoten, der er foretaget i henhold til første afsnit, med tilbagevirkende kraft fra den dato, hvor forpagtningen fik virkning.

4. Hvis produktionen efter anvendelse af stk. 1, første afsnit, ophører på de fabrikker, der tilhører en eller flere af de stivelsesproducerende virksomheder, som er blevet sammenlagt, og dermed alvorligt truer den fortsatte produktion af kartofler til stivelsesfremstilling i det område, der tidligere leverede til denne eller disse stivelsesproducerende virksomheder, kan medlemsstaten pålægge den sammenlagte virksomhed, at den til medlemsstaten overdrager den delkvote, der oprindeligt blev tildelt den virksomhed, hvis fabrikker i mellemtiden er ophørt med at producere. Medlemsstaten kan omfordele kvoter, der er overdraget i henhold til stk. 1, første afsnit, til stivelsesproducerende virksomheder, der forpligter sig til at producere stivelse i det pågældende område.

Artikel 16

Hvis virksomheden eller fabrikken lukkes, eller hvis sammenlægningen eller afhændelsen sker mellem den 1. juli og den 31. marts det følgende år, får foranstaltningerne i artikel 15 virkning for det produktionsår, der løber i denne periode.

Hvis virksomheden eller fabrikken lukkes, eller hvis sammenlægningen eller afhændelsen sker mellem den 1. april og den 30. juni samme år, får foranstaltningerne i artikel 15 virkning for det produktionsår, der følger efter denne periode.

KAPITEL IV

MEDDELELSER

Artikel 17

Inden for en frist, som den pågældende medlemsstat fastsætter, sender de stivelsesproducerende virksomheder myndighederne meddelelse om:

— de mængder stivelseskartofler, som der er ydet støtte for i henhold til artikel 77 i forordning (EF) nr. 73/2009

— de mængder stivelse, som der er udbetalt præmie for i henhold til artikel 95a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007.

Artikel 18

1. Senest den 30. juni hvert produktionsår giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om følgende:

a) de mængder stivelseskartofler, der har været omfattet af bestemmelserne i artikel 77 i forordning (EF) nr. 73/2009; er der anvendt kartofler, som er dyrket i andre medlemsstater, skal mængderne opdeles efter oprindelsesmedlemsstat

[1] EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24.

b) de mængder stivelse, som der er udbetalt præmie for i henhold til artikel 95a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007

c) de mængder og delkvoter for de stivelsesproducerende virksomheder, der har været omfattet af anvendelsen af artikel 84a, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1234/2007, i løbet af produktionsåret, og de disponible delkvoter for det følgende produktionsår

d) de mængder, der skal eksporteres uden restitution, jf. artikel 84a, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1234/2007

e) de mængder, der er nævnt i artikel 11, stk. 3 og 4, i nærværende forordning

f) de mængder, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, i nærværende forordning.

2. Hvis artikel 15 finder anvendelse, giver medlemsstaterne senest den 30. juni hvert produktionsår Kommissionen alle relevante oplysninger i denne forbindelse sammen med bilag, hvoraf det fremgår, at betingelserne er opfyldt.

KAPITEL V

GENERELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Forordning (EF) nr. 2236/2003 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2009.

Den anvendes for produktionsåret 2009/10, 2010/11 og 2011/12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 2009.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Angivelser omhandlet i artikel 13, stk. 3, litra a)

— *På bulgarsk:*	За износ без възстановяване в съответствие с член 84а, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1234/2007
— *På spansk:*	Para exportación sin restitución, de conformidad con el artículo 84 *bis*, apartado 4 del Reglamento (CE) nº 1234/2007
— *På tjekkisk:*	K vývozu bez náhrady podle článku 84a odst. 4 nařízení (ES) č. 1234/2007
— *På dansk:*	Skal eksporteres uden restitution, jf. artikel 84a, stk. 4 i forordning (EF) nr. 1234/2007
— *På tysk:*	Ausfuhr ohne Erstattung gemäß Artikel 84a Absatz 4 der Verordnung (EG) Nr. 1234/2007
— *På estisk:*	Eksportimiseks ilma eksporditoetuseta määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 84a lõike 4 kohaselt
— *På græsk:*	Προς εξαγωγή χωρίς επιστροφή σύμφωνα με το άρθρο 84α παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007
— *På engelsk:*	For export without refund under Article 84a(4) of Regulation (EC) No 1234/2007
— *På fransk:*	À exporter sans restitution conformément à l'article 84 *bis*, paragraphe 4, du règlement (CE) nº 1234/2007
— *På italiensk:*	Da esportare senza restituzione a norma dell'articolo 84 *bis*, paragrafo 4 del regolamento (CE) n. 1234/2007
— *På lettisk:*	Eksportam bez kompensācijas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 84.a panta 4. punktu
— *På litauisk:*	Eksportui be grąžinamosios išmokos pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 84a straipsnio 4 dalį
— *På ungarsk:*	Visszatérítés nélkül exportálandó az 1234/2007/EK rendelet 84a cikke 4. bekezdése szerint
— *På maltesisk:*	Ghall-esportazzjoni mingħajr rifużjoni skont l-Artikolu 84a (4) tar-Regolament (KE) Nru 1234/2007
— *På nederlandsk:*	Overeenkomstig artikel 84 bis, lid 4 van Verordening (EG) nr. 1234/2007 zonder restitutie uit te voeren
— *På polsk:*	Wywóz bez refundacji zgodnie z art. 84a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007
— *På portugisisk:*	A exportar sem restituição em conformidade com o n.º 4 do artigo 84.º-A do Regulamento (CE) n.º 1234/2007
— *På rumænsk:*	Pentru export fără restituire conform articolului 84a alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007
— *På slovakisk:*	Na vývoz bez náhrady podľa článku 84a ods. 4 nariadenia (ES) č. 1234/2007
— *På slovensk:*	Za izvoz brez nadomestila v skladu s členom 84a (4) Uredbe (ES) št. 1234/2007
— *På finsk:*	Viedään tuetta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 84a artiklan 4 kohdan mukaisesti
— *På svensk:*	För export utan exportbidrag enligt artikel 84a.4 i förordning (EG) nr 1234/2007

BILAG II

Den ophævede forordning med senere ændringer heraf

Kommissionens forordning (EF) nr. 2236/2003 EUT L 339 af 24.12.2003, s. 45.	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1950/2005 EUT L 312 af 24.12.2003, s. 45.	kun artikel 9 og bilag VIII
Kommissionens forordning (EF) nr. 1713/2006 EUT L 321 af 21.11.2006, s. 11.	kun artikel 13
Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.	kun artikel 25
Kommissionens forordning (EF) nr. 1996/2006 EUT L 398 af 30.12.2006, s. 1.	kun artikel 14 og bilag X

BILAG III

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 2236/2003	Denne forordning
artikel 1 til 9	artikel 1 til 9
Artikel 10, stk. 1, hovedet	Artikel 10, stk. 1, hovedet
Artikel 10, stk. 1, første led	Artikel 10, stk. 1, litra a)
Artikel 10, stk. 1, andet led	Artikel 10, stk. 1, litra b)
Artikel 10, stk. 1, tredje led	Artikel 10, stk. 1, litra c)
Artikel 10, stk. 2 og 3	Artikel 10, stk. 2 og 3
Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 11, stk. 1 og 2
Artikel 11, stk. 3, hovedet	Artikel 11, stk. 3, hovedet
Artikel 11, stk. 3, første led	Artikel 11, stk. 3, litra a)
Artikel 11, stk. 3, andet led	Artikel 11, stk. 3, litra b)
Artikel 11, stk. 4, hovedet	Artikel 11, stk. 4, hovedet
Artikel 11, stk. 4, første led	Artikel 11, stk. 4, litra a)
Artikel 11, stk. 4, andet led	Artikel 11, stk. 4, litra b)
Artikel 11, stk. 5, hovedet	Artikel 11, stk. 5, hovedet
Artikel 11, stk. 5, første led	Artikel 11, stk. 5, litra a)
Artikel 11, stk. 5, andet led	Artikel 11, stk. 5, litra b)
Artikel 11, stk. 6	Artikel 11, stk. 6
Artikel 12 og 13	Artikel 12 og 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 21	—
—	Article 19
Artikel 22, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 22, stk. 2	—
—	Artikel 20, stk. 2
Bilag	Bilag I
—	Bilag II
—	Bilag III